

konstytucyjnej). Z powyższego obliczenia wynika wręcz, iż skarżąca została „wywłaszczona” z dochodu. Takiego skutku nie byłoby gdyby zakresem art. 12 ust. 1 pkt. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nie zostały objęte wkłady niepieniężne w postaci wierzytelności uprzednio zarachowane na podstawie art. 12 ust. 3 tej ustawy jako przychody należne. Zwrócić należy też uwagę, że zastosowanie art. 12 ust. 1 pkt. 7 prowadzi do opodatkowania utworzenia (powiększenia) źródła przychodów jakim są kapitały pieniężne. Jedną z zasad tego podatku jest bowiem opodatkowanie dochodu osiągniętego z danego źródła przychodów. Stąd też np. w przypadku otrzymania przez pracownika „darmowych” akcji w ramach programu motywacyjnego jego przychód powstaje nie w momencie upływu karencji w dysponowaniu tymi akcjami, lecz dopiero w momencie ich odpłatnego zbycia (zob. wyrok NSA z dnia 21 lipca 2017 r., sygn. akt II FSK 1716/01 i powołane tam inne wyroki tego Sądu).

Gdy chodzi o zarzut niezgodności art. 15 ust.1j pkt. 3 i 1o ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych z art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji, to został on postawiony na wypadek, gdyby zarzut poprzedni okazał się nieuzasadniony. Zarzut ten sprowadza się do braku określenia kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w sytuacji, gdy przedmiotem wkładu niepieniężnego są wierzytelności uprzednio zarachowane na podstawie art. 12 ust. 3 tej ustawy jako przychody należne. Skoro kosztami tymi nie mogą być koszty wytworzenia wyrobów gotowych sprzedanych z odroczonym terminem płatności, bo zostały już potrącone od przychodu należnego, to kosztem uzyskania przychodu faktycznie otrzymanego w postaci udziałów powinna być ich wartość nominalna.

Jednocześnie prostuje się błąd pisarski, który wkradł się do skargi konstytucyjnej w ten sposób, że na jej str. 2 wiersz 12 od góry skreśla się literę „w”.

Załącz.

- 5 odpisów niniejszej skargi
- 5 odpisów pełnomocnictwa

Bogusława Demel

ADWOKAT